

Європейський Союз: стабільність та інновації

Переобрання Урсули фон дер Ляєн на посаду президентки Європейської комісії відображає значну політичну стабільність Європейського Союзу в цілому.

Посилення ультраправих, що призвело до збільшення кількості політичних груп у парламенті - зараз їх 8 - не вплинуло на парламентську більшість, а її кандидатка підвищила свій рейтинг порівняно з 2019 роком.

Національні протести сприяли посиленню критики, але вони не ставлять під сумнів ані політику Євросоюзу, ані центристську більшість, яка керує його інституціями.

Чи означає це, що існує наступність?

Якщо йдеться про зміцнення автономії та оборони Європи, то тепер видається очевидним, що ця імперативна вимога, яка вже була частково врахована, буде посилена, оскільки тепер її нарешті усвідомлюють та поділяють усі.

Але також видається, що з попереднього мандату будуть винесені уроки. Акцент робиться на економіці, її конкурентоспроможності, завершенні створення єдиного ринку капіталу, тобто на новій та необхідній мобілізації зусиль для подолання розриву з основними світовими конкурентами. І це набуває особливого значення з огляду на майбутні президентські вибори в США.

Підтримка інвестицій та послаблення регуляторних норм мають сприяти підвищенню конкурентоспроможності. Не піддаючи сумніву екологічні цілі, переобрана президентка Європейської комісії продемонструвала зміну напрямку, на яку сподівалися багато економічних гравців, починаючи з фермерів та промисловців, пообіцявши довгоочікуваний «прагматизм».

Чи зможе європейська політика досить швидко адаптуватися до швидких технологічних та геополітичних змін цієї особливої епохи?

Ймовірно, саме за цим критерієм буде оцінюватися робота нової Єврокомісії, оскільки вона є важливим інституційним органом координації національних політик та формування спільної політики.